

en fjerdedel af forlystelsesafgiften for den pågældende forestilling, at der ved denne alene forevises danske film. Dog skal denne ret ikke bortfalde, selvom der ved forestillingen foruden hovedfilmen forevises udenlandske reklamefilm, filmsrevuer, forfilm og lign., som udgør en uvæsentlig del af det samlede program. Sådanne film er normalt af ganske underordnet betydning for publikums søgning til de pågældende forestillinger. Dette gælder navnlig reklamelysbilleder og reklamefilm, der kan betragtes som faldende helt udenfor den egentlige forestilling, for hvilken der betales entre, og utvivlsomt også af biografgængerne opfattes på denne måde. I klasse med reklamefilm må stilles de såkaldte trailers, d.v.s. udsnit af biografens kommende film, der forevises som opfordring til besøg ved senere forestillinger. Til den egentlige filmsforestilling må derimod henregnes filmsrevuer og lign. Sådanne film med reportage af forskellige aktuelle begivenheder vil oftest omfatte udenlandske optagelser og derfor ikke kunne anses for danske i den foreslåede lovregels forstand. Det ville imidlertid være urimeligt, om biografier, der regelmæssigt viser sådanne revuer, skulle være nødsaget til at ophøre hermed i perioder, hvor forestillingernes hovedfilm er dansk; dette ville udlejerens af den danske hovedfilm utvivlsomt altid betinge sig, dersom den ikke-danske ugerevys fremførelse sammen med hovedfilmen skulle medføre, at hele forestillingen faldt udenfor den foreslåede tilskudsordning. En lignende betragtning gør sig gældende med hensyn til andre forfilm og lign., der på samme måde er af ganske underordnet vægt på forestillingens program. Et ubetinget krav om udelukkende forevisning af danske film ved de pågældende forestillinger ville i praksis medføre, at udenlandske film af den omhandlede art på forhånd blev afskåret fra fremførelse sammen med en dansk hovedfilm. Men herved ville ordningen kunne komme til at modvirke de iøvrigt i biografteaterlovgivningen indeholdte bestræbelser for at fremme udbredelsen af kulturelt værdifulde og belærende film, hvis område netop fortrinnsvis er kortfilmene, og således bl. a. virke som en hæmsko på det af statens filmcentral udførte arbejde.

Hvilken vægt de fremførte udenlandske film kan have indenfor det samlede program for forestillingen uden at udelukke forestillingens henførelse under tilskudsordningen, må afgøres skønsmæssigt; ved ordningens administrative gennemførelse kan man formentlig hensigtsmæssigt som hovedregel sætte maksimum for de udenlandske film til

en sjettedel af spillelængden efter censurmål af samtlige film på det pågældende program, herved bortset fra reklamefilm og trailers.

Det er en selvfølge, at den fjerdedel af forlystelsesafgiften, der efter forslaget skal tilfalde producenten, i de omhandlede undtagelsestilfælde ubeskåret tilfalder indehaveren af producentrettighederne til de ved forestillingen viste danske film, medens indehaveren af de udenlandske films producentrettigheder ikke får nogen andel i tilskuddet.

b. (nyt stk. 4). De krav, som må stilles for at anerkende en film som dansk, og dermed producenten som berettiget til tilskud, må for at sikre mod, at udenlandske kapitalinteresser gennem danske mellemlid skaffer sig andel i det betydelige tilskud, som staten efter den foreslåede ordning stiller til rådighed for den danske filmsproduktion, udformes ret snævert. For at kunne betegnes som dansk skal filmen for det første være optaget for her i landet bosatte, danske statsborgere eller danske selskaber eller institutioners regning. Om et selskab kan anses som dansk i denne relation, må afgøres efter en konkret bedømmelse; at selskabet er her hjemmehørende, er navnlig ikke i sig selv tilstrækkeligt. Ved interessentskaber må det for alle deltagere — i kommanditselskaber også kommanditisternes — vedkommende kræves, at de er her bosatte og har dansk indfødsret. Med hensyn til aktieselskaber er det ikke tilstrækkeligt, at de har hovedkontor her og har kunnet optages i aktieselskabsregistret under iagttagelse af kravene i §§ 4 og 49 i lov nr. 123 af 15. april 1930 om aktieselskaber; det må fordres, at direktører og bestyrelsesmedlemmer er her bosatte, danske statsborgere, og godtgøres, at aktiekapitalen — i alt fald aldeles overvejende — er på danske hænder. Endvidere skal filmen være optaget for udelukkende dansk kapital. Det tilsigtes herved at hindre, at udenlandsk kapital i form af lån eller lignende stilles til rådighed for formelt danske foretagender for derigennem at udnytte tilskudsordningen til fordel for de udenlandske interesser. Kravet medfører, at der, forinden en film anerkendes som dansk, kan affordres vedkommende producent nærmere oplysning og dokumentation for, hvorledes og hvorfra kapitalen til filmens optagelse er skaffet tilveje. Selvom betingelserne med hensyn til producentens og kapitalens danskhed er opfyldt, må det yderligere kræves, at filmen skal være optaget med overvejende dansk kunstnerisk og teknisk personale. Dette vilkår er en naturlig følge af de nationalt-kulturelle og nationaløkonomiske hen-